

[Wilhelm.]

hele forslaget jo intet andet end en administrativ ændring til opnåelse af det samme, som man opnår ved indkomstskatten, som den er nu. Administrative forenklinger vel sagtens. Godt nok, men alligevel. Det skal ses i relation til, at forslaget jo lægges frem ikke som nogle smålapperier på et bestående indkomstskattesystem, men i og for sig som en indkomstskattereform, en rammelovgivning om indkomstskatten som system, som så kan fyldes ud med konkrete tal på skalaerne osv.

Det kan man nok have sine betænkeligheder ved, bl. a. fordi det skaber illusioner om det retfærdige skattesystem; det skaber en proportionsforvrængning om, hvor problemerne med hensyn til skattetryk og den slags ting ligger, fordi forslaget er gjort så prætentivt, som det er.

Vi har nogle af de samme indvendinger, som har været rejst af andre. Dette, at den skattepligtige indkomst defineres, som den gør med henvisning til nugældende eller nuværende skattemæssig praksis, som det sker i § 7, betyder jo, at det stadig væk primært er lønindkomster, men f. eks. ikke arbejdsfri indkomster, der her kommer under indkomstbeskatning, hvilket jo altså også betyder, at der ikke er nogen væsentlig — lidt er der, det skal erkendes — omfordeling af reallønnen. Dertil kommer jo altså, at der i et rammeforslag som det her — det skal man ikke bebrejde forslagsstillerne, men det gør det selvfølgelig meget vanskeligt at give en holdning til det uden nærmere belysning — intet som helst er med hensyn til en stillingtagen til skattetrykket, med hensyn til en stillingtagen til fordelingen mellem den form for indkomstskat, der foreslås her, og så andre former for beskatning, afgifter og den slags ting.

Ud over de par bemærkninger, der gerne må opfattes som positive med hensyn til enhedsskatten, med hensyn til afviklingen af fradrag, har vi altså disse betænkeligheder, som vi anser for nok så væsentlige. Og så vil jeg da også lige nævne, at det, man mener med bemærkningen eller udtrykket i § 5 om at regulere eksistensminimummet efter konjunkturerne, går jeg ud fra er at lade det regulere efter prisudviklingen, altså lade det indtægtsregulere og ikke bruge det som en konjunkturregulator. Hvis det er

det, man mener, så synes jeg, man skal skrive det både i paragraffen og i bemærkningerne.

Til allersidst. Vi har stadig væk ikke, og vi fik ikke svar på det sidst, den tyrkertro på, at man kan lave noget, der hedder et korrekt opgjort nettooverskud for den erhvervsindkomstbeskatning, som man vil lade gælde for virksomhederne.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann)
(SF):

Må jeg have lov til at takke for, jeg har vist lov til at sige den overvejende velvillige modtagelse, selv om der ikke blev givet nogen løfter om at stemme for dette forslag.

Må jeg også have lov til at takke dem, som gik direkte imod, hr. Glistrup og hr. Stetter, og må jeg også have lov til at takke for den tale — som hr. Stetter egentlig skulle have holdt — som blev holdt af hr. Knud Jespersen.

Må jeg så sige, at det er rigtigt, at dette forslag har været fremsat før. Jeg har altså haft den dristighed at fremlægge det igen, fordi jeg mener, det indeholder en lang række reformer, som først og fremmest skattefolk vil nikke bifaldende til, men hvorom der også — og det vil jeg gerne sige — har været skiftende politisk enighed om eller flertal for mellem udslassende partier her i tinget. Vi er bare ikke kommet et hak videre, selv om man har talt kønne ord her i mange år, og selv om det jo er åbenbart for enhver, således som jeg er enig i hr. Glistrups udmaling af tingene, at det nuværende indkomstskattesystem er en uhyrlighed.

Jeg mener ikke, dette forslag ligger på månen, jeg mener, der er ganske jordnære ting i det. Jeg synes, at det er lidt af en faliterklæring, når man nu ved, hvor kritisk skattesituationen er, at man tager sin tilflugt til at nedsætte en kommission eller et udvalg. Jeg tror, at man udmærket her i folketinget og i særdeleshed i skatteudvalget er klar over, hvor skoen trykker. Men igen må jeg sige, at der er jo tale om en gennem årene veldokumenteret kløft mellem de pæne ord, man siger, og så handling.

Man skulle netop tro, at det chok, som Glistrupbevægelsens fremvoksen måtte have givet netop de borgerlige partier, at dette, at hr. Glistrup kan fange befolkningen i en